

strict at besørge Rensningen af og Tilsynet med de Skorstene, hvortil hans Hjælp begjæres, imod at han derfor af Vedkommende nyder en vis nærmere bestemt Betaling for hver Skorsteen.

En saadan af Sogneforstanderskabet antagen eller af Amtet autoriseret Skorsteensfeier bør holde en nøltagtig Bog over alle de Skorstene, Ildsteder m. m., hvis Rensning og Tilsyn overdrages ham, hvilkens Bog han til visse nærmere bestemte Tider har at forelægge Branddirecteuren til Eftersyn, ligesom han har at gjøre Indberetning til denne om de forefundne Mangler. Søvrigt har han at rette sig efter den ham meddeelte Instrux.

Naar vedkommende Sogneforstanderskab eller Beboere have sluttet Accord med en saadan Skorsteensfeier om, at han skal besørge Skorsteensfeiningen og holde og medbringe de Rensningsapparater, der behøves til de snevre Skorsteensrør, og saadant er blevet anmeldt for Brandfogden, har Skorsteensfeieren at udrede de Bøder, de ellers vilde være ifaldne, fordi Skorstenene ikke ere blevne rensede til de bestemte Tider eller bemeldte Rensningsredskaber ei ere tilstede ved Bygningen.

§ 43.

Raffelovns- og deslige Rør bør renses saa ofte fornødent gjøres; navnlig bør de Rør, som stadig bruges og som føre fra Ildsteder, hvor der brændes Lyng, Qvas, Steenful, Tørv o. desl., jævnlig renses.

Enhver Huusfader er for sin Beboelsesleiligheds Vedkommende pligtig at paasee, at Rensningen skeer i rette Tid og tilbørlig.

§ 44.

Bagerovne, Køller og lignende Indretninger bør omhyggelig eftersees hver Gang, forinden de afbenyttes.

§ 45.

Naar Mangler opdages ved en Skorsteen, Gomsur eller andet Ildsted, bør samme strax afhjælpes.

Afbenyttes nogen Skorsteen eller noget Ildsted, uagtet samme er i en Tilstand, der medfører vensynlig Brandfare, bliver Vedkom-

mende herfor at straffe, om end ingen Skade deraf er opstaaet.

§ 46.

Enhver Huuseier eller Huusfader har at paasee, at hans Børn, Tyende eller andre Personer, der høre til hans Huusstand eller have Forretninger i hans Tjeneste, saavel som de, der boe eller opholde sig i hans Huus, uden dog at henhøre til hans egen Huusstand, med tilbørlig Forsigtighed omgaaes med Ild og Lys, og at de i saa Henseende fornødne Redskaber ere tilstede i brugbar Stand og blive afbenyttede. Det bliver saaledes navnlig at paasee, at der ikke klines Lys paa Vægge, Borde, Bænke eller overhovedet paa noget Træværk eller deslige; at de Huusgjerninger, hvortil Ild benyttes, saavidt mulig endes forinden den sædvanlige Sengetid, og at de Arbejder, der selv i Stuerne foretages med let fængelige Gjenstande, udføres ved Dagslys, eller, forsaavidt Lys dertil maa benyttes, dette er anbragt paa en saadan Maade, at Skade ei derved kan opstaae; at Bagning, Brygning, Maltgjøring, Udfogning af Meieriredskaber og andre lignende Arbejder, hvorved stærk Ild benyttes, foretages med den muligste Forsigtighed, og at der navnlig stedse ere Folk tilstede til at passe Ilden; at Ild og Lys holdes slukket om Natten eller forvares saaledes, at ingen Fare deraf er at befrygte; at der ikke henlægges Brændsel eller andre let fængelige Gjenstande i Nærheden af Ildsteder, Skorstene o. desl.; at den Afse, der opsamles fra Raffelovne, Skorstene m. m., forvares i Kar af Metal eller Leer og at i intet Tilfælde Afse udkastes paa Møddingen eller andetsteds i Nærheden af Huus eller hvor der findes Foder, Brændsel o. desl., men henlægges paa et særligt affondret Sted, efterat den er fuldkommen gjenneblødt med Vand; at der ikke bæres Ild over Gaard eller Gade uden i tilslukkede Kar af Metal eller Leer; at Svovlsulfur vel forvares og navnlig henfattes paa Steder, hvor Børn ikke kunne komme til dem; at der ikke færdes med Lys paa Loft eller i Stald, Lade eller andetsteds, hvor der findes ildfængende Ting, eller over Gaard eller anden aaben Plads i Nærheden af Huus, uden i